

Neljapäev, 14. aprill 2005

mõistmise tagamisel; avaldab siiski kahetsust, et erandina ei allu Rahvusvahelise Kriminaalkohtu pädevusele kodanikud nendest riikidest, kus Rooma statuut on ratifitseerimata ja kutsub nõukogu üles jätkuvalt Rahvusvahelist Kriminaalkohut kindlalt toetama;

Euroopa Parlamendi seisukoht ühise välis- ja julgeolekupoliitika rahastamise kohta aastal 2005

45. kordab, et vastamine Euroopa julgeolekut ohustavale viiele peamisele tegurile, nagu on määratletud Euroopa julgeolekustrateegias (terrorism, massihävitusrelvade levik, piirkondlikud konfliktid, läbikukkunud riigid, organiseeritud kuritegevus), nõuab pikaajalisi väliskohustusi, mille puhul kasutatakse kõiki kättesaadavaid vahendeid, sealhulgas olulisi investeeringuid julgeolekualasesse teadustöösse ja konfliktide ärahoidmisse, ning millega kaasneb konkreetsete, püsivate eelarveliste kompromisside selge tegemine tulevases finantsperspektiivis aastateks 2007–2013;

46. rõhutab, et eriti kui tegemist on Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitika operatsioonidega – eelkõige nendega, mille võtab ette liit üksi ning mida kavandab ja viib läbi tema tsiviil-sõjaline üksus – ei ole enam võimalik eristada tsiviil- ja sõjaliste kulutuste rahastamist;

47. rõhutab seepärast veelkord, et Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitika raames läbiviidavate sõjaliste operatsioonide ühiseid kulusid tuleks rahastada ühenduse eelarvest (nagu tehakse juba tsiviilvaldkonnas politseioperatsioonide puhul) ja mitte täiendavast eelarvest või liikmesriikide käivitusfondist, nagu on praegu ette nähtud;

48. tuletab sellega seoses meelde uusi võimalusi, mida pakub kavandatud “humanitaar-lahinggruppide” tulevaste sekkumiste rahastamine looduskatastroofide korral, mille puhul on vajalik sõjaliste ja tsiviilabi-vahendite kombineerimine, nagu hiljuti Lõuna-Aasia tsunamikatastroofi puhul; kutsub sellega seoses nõukogu ja komisjoni üles koostama uut ettepanekut, milles võetakse arvesse ka Euroopa Parlamendi ettepanekut Euroopa tsiviilotstarbelise rahukorpuse kohta ja põhiseaduse artiklis III-321 ette nähtud Euroopa vabatahtliku humanitaarabikorpuse asutamist;

49. palub nõukogul kõikide tulevaste Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitika operatsioonide korral terrorismivastase võitluse raames ja vastandina olemasolevatele põhimõtetele nagu “*costs lie where they fall*” (iga osalev riik katab ise oma kulud) või teised *ad hoc*-kokkulepped nagu niinimetatud “ATHENA mehhanism” kaaluda selliste operatsioonide ühiste kulude rahastamist ühenduse eelarvest;

*
* *

50. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, liikmesriikide parlamentidele, ÜRO peasekretärile, NATO peasekretärile ja Euroopa Nõukogu peasekretärile.

P6_TA(2005)0133

Euroopa julgeolekustrateegia

Euroopa Parlamendi resolutsioon Euroopa julgeolekustrateegia kohta (2004/2167(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Roomas 29. oktoobril 2004. aastal allkirjastatud Euroopa põhiseaduse lepingut;
- võttes arvesse 12. detsembril 2003. aastal Euroopa Ülemkogu poolt vastu võetud Euroopa julgeolekustrateegiat, mis järgnes sellega seotud algatusele Kreeka kui eesistujariigi poolt, välisministrite mitteametlikule istungile (Kastellorizon, mai 2003) ja Thessaloniki Euroopa Ülemkogu (19.–20. juuni 2003) järeldustele;

Neljapäev, 14. aprill 2005

- võttes arvesse oma 30. novembri 2000. aasta resolutsiooni ühise Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitika sisseseadmise kohta pärast Kölni ja Helsingit⁽¹⁾;
 - võttes arvesse oma 10. aprilli 2003. aasta resolutsiooni Euroopa uue julgeoleku- ja kaitsestruktuuri kohta – prioriteedid ja puudused⁽²⁾;
 - võttes arvesse oma 10. märtsi 2005. aasta resolutsiooni 2005. aasta tuumarelva leviku tõkestamise lepingu läbivaatamise konverentsi kohta ning tuumarelvade kohta Põhja-Koreas ja Iraanis⁽³⁾;
 - võttes arvesse valge raamatu ettepanekut Euroopa kaitse kohta, mis esitati ELi Julgeoleku-uuringute Instituudi poolt mais 2004;
 - võttes arvesse Euroopa inimjulgeoleku doktriini kohta tehtud aruannet, mis esitati ELi ühise välis- ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale 15. septembril 2004;⁽⁴⁾
 - võttes arvesse kõikide Euroopa institutsioonide avaldatud erinevaid konfliktide ärahoidmise programme;
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 45;
 - võttes arvesse välisasjade komisjoni raportit (A6-0072/2005);
- A. võttes arvesse Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitika arengu saavutust, nagu see sätestati Prantsuse ja Suurbritannia St Malo 3.–4. detsembri 1998. aasta deklaratsioonis;
- B. võttes arvesse järgnevat Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitika arengukava, mida väljendati Euroopa Ülemkogu kohtumistel Kölnis (3.–4. juunil 1999), Helsingis (10.–11. detsembril 1999) ja Göteborgis (15.–16. juunil 2001);
- C. arvestades vajadusega tugevdada kontrolli relvade ekspordi üle ELis ja EList ning kogu maailmas,
- D. tunnistades ELi erinevate abiprogrammide tähtsat rolli ja nende asendamatu panust majanduse arengu, demokraatlike institutsioonide kasvu toetamise, taastusmeetmete rakendamise, makromajanduslike programmide koostamise ning inimõiguste edendamise osas;
- E. tunnustades seda, et Euroopa julgeolekustrateegias propageeritud igakülgset lähenemist järgitakse Balkanimaades juba aktiivselt, nagu nähtub praegu piirkonna stabiliseerimiseks rakendatavate ELi vahendite valikust: abiprogramm CARDS; tsiviilmissioonid PROXIMA ja EUPM; ning sõjaline missioon ALTHEA;
- F. tunnustades enam kui kümne aasta jooksul tehtud avaliku arvamuse uuringute poolt kinnitatud jätkuva toetuse taset, mille alusel enam kui 60% ELi kodanikest pooldab ELi ühist välispoliitikat ja enam kui 70% pooldab ühist kaitsepoliitikat; märkides samas, et teiste arvamusküsitluste kohaselt ei pooldata sõjaliste kulutuste suurendamist;
- G. pöörates kahetsusega tähelepanu sellele, et ühise välis- ja julgeolekupoliitika aruandluse taset Euroopa Parlamendi ees vastavalt Euroopa põhiseaduse lepingu artiklile III-304 ei ole märkimisväärselt tõstetud ning et Euroopa Parlamendiga ei konsulteerita ega ole kunagi konsulteeritud mitmete nõukogu otsuste ja sammude puhul; tunnistab siiski kõrge esindaja ja tema teenistuse üles näidatud head tahet Euroopa Parlamendi teavitamisel ning Euroopa Parlamendiga dialoogi alustamisel; soovib kõrgel esindajal ja tema teenistusel jätkata ja tugevdada seda läbipaistvat dialoogi Euroopa Parlamendiga,
- H. pidades kinni, ilma et see piiraks eelmise punkti kohaldamist, liidu ühise välis- ja julgeolekupoliitika raames rakendatud meetmete jätkuvast aruandekohustusest riikide parlamentide eest, eriti nende liikmesriikide osas, kus igasuguste sõjaliste meetmete rakendamiseks on vajalik parlamendi heakskiit,

⁽¹⁾ EÜT C 228, 13.8.2001, lk 173.

⁽²⁾ ELT C 64 E, 12.3.2004, lk 599.

⁽³⁾ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2005)0075.

⁽⁴⁾ Euroopa kaitsevõime uuringurühma Barcelona raport.

Neljapäev, 14. aprill 2005

- I. tunnustades seda, et kõiki liidu ühise välis- ja julgeolekupoliitika raames kasutusele võetud meetmeid ja abinõusid tuleb rakendada rangelt rahvusvahelist õigust järgides ja ÜRO harta põhimõtteid austades, nagu see on selgelt sätestatud Euroopa põhiseaduse lepingu artiklites I-3 ja III-292;
- J. arvestades, et mitmetel ELi liikmesriikidel (sh Ühendkuningriigil, Saksamaal, Hispaanial, Itaalia ja Kreekal) on olnud ja on mõnedel juhtudel siiani oma kogemused terrorismi erinevate vormidega ja neid kandvate filosoofiatega,
- K. arvestades, et lähemas tulevikus on islamiterrorism suurim väljakutse ELile, nagu ka teistele piirkondadele, eriti kui terroristidel peaks õnnestuma saada oma valdusse massihävitusrelvi;
- L. arvestades sellega, et Euroopa julgeolekustrateegia on osaks üldisest ühisest välis- ja julgeolekupoliitikast ning Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitikast, mille puhul võib mängu tulla kogu ELi käsutuses olev poliitiliste, sealhulgas diplomaatilise, majandusliku või arendusliku iseloomuga abinõude valik;

Euroopa julgeolekukeskkond

1. rõhutab, et üksnes kõikehõlmava arusaama abil "julgeoleku" kontseptsioonist suudetakse õigesti arvestada nii poliitiliste demokraatlike murede (nt inimõiguste rikkumine, teatud kodanikerühmade tahtlik diskrimineerimine, repressiivsed režiimid) kui ka paljude erinevate sotsiaalsete, majanduslike ja keskkonnateguritega (nt vaesus, nälg, haigused, kirjaoskamatus, loodusvarade nappus, keskkonna halvenemine, ebapiisavad kaubandussuhted jne), mis aitavad kaasa olemasolevatele piirkondlikele konfliktidele, riikide läbikukkumisele ning kuritegelike ja terroristlike võrgustike esilekerkimisele, kuigi viimaste ettevõtmisi ei saa mingil viisil, kujul ega vormis ülalmainitud teguritega õigustada;
2. on seepärast rahul Euroopa julgeolekustrateegias väljendatud terviklikuma arusaamisega "julgeoleku" kontseptsioonist; jagab Euroopa julgeolekustrateegias väljendatud seisukohta, et peamiseks ohuks meie maailmale julgeolekule on praegu terrorism, massihävitusrelvade levik, lahendamata piirkondlikud konfliktid, läbikukkunud või läbikukkuvad riigid ning organiseeritud kuritegevus; rõhutab, et nende ähvardustega ei saa esmaselt tegeleda ega neid lahendada üksnes sõjalisi abinõusid kasutades;
3. jõuab seepärast samale järeldusele, mida on väljendatud Euroopa julgeolekustrateegias, et kõige paremini võivad turvalisema maailma loomisele kaasa aidata kombineeritult kasutatud erinevad abiprogrammid ja -vahendid, sealhulgas arengupoliitilised programmid ja vahendid nii ELi kui liikmesriikide tasandil samaaegselt diplomaatiliste, tsiviil- ja sõjaliste vahendite ning kogemustega;
4. sellest tulenevalt rõhutab vajadust nimetatud julgeolekukeskkonna mõiste liidu olemasolevates struktuurides kasutusele võtta, nii et liit oleks suuteline tuvastama kriisiolukordi võimalikult varakult, et ennetavaid meetmeid rakendada; soovib sellega seoses teha suuremaid pingutusi, et luua ohtude osas varajase hoiatamise süsteem, kasutades andmete analüüsiks ja hindamiseks innovatiivseid tehnoloogiaid IT tsiviilvaldkonnast; väljendab oma seisukohta, et "pingetuvastuskeskuste" rajamine nii tulevase Euroopa Liidu välisteenistuse raames kui ka Euroopa Liidu väliste teenistuste nagu näiteks Aafrika Liidu omade kaudu oleks üks paljudest mõistlikest viisidest, et jõuda eriti kriisiohtlikes regioonides konfliktide juurteni, anda neist teada ja aidata kaasa nende kõrvaldamisele, et ennetada seeläbi vägivalda puhkemist; rõhutab siinkohal veelgi, kuivõrd ta tähtsustab konfliktide ennetamise ja samuti terrorismivastase võitluse integreerimist kõikidesse ELi poliitikavaldkondadesse;

ELi strateegilised eesmärgid

5. on täiesti nõus Euroopa julgeolekustrateegias väljendatud liidu strateegiliste eesmärkidega: ähvarduste käsitlemine; julgeoleku ülesehitamine liidu naabruses; rahvusvahelise korra tugevdamine tõhusa tegutsemise kaudu läbi tõhusate mitmepoolsete struktuuride; rõhutab, et Euroopa julgeolekustrateegia eesmärgid lähevad Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitika sõjalistest aspektidest tunduvalt kaugemale;

Neljapäev, 14. aprill 2005

6. pöörab tähelepanu sellele, et ähvarduste käsitlemisel on vajalik määratleda, kas tegemist on piirkondlikku ja/või üleilmset laadi ähvardustega, et liit võiks mõjusalt mobiliseerida oma saadaolevad vahendid ja ressursid probleemiga tegelemiseks; märgib, et julgeoleku loomine liidu naabruskonnas aitab peamiselt tõrjuda piirkondliku iseloomuga ähvardusi, samal ajal kui üleilmse iseloomuga ähvardusi tuleb käsitleda tõhusates mitmepoolsetes rahvusvahelistes struktuurides, milles EL on liikumapanevaks jõuks; pöörab samas tähelepanu sellele, et mitmepoolseid organisatsioone ja struktuure võib appi kutsuda ka piirkondlike ähvarduste puhul;
7. jagab täiel määral liidu uues naabruspoliitikas ja Euroopa julgeolekustrateegias väljendatud arvamust, et liidu naabrust tuleks mõista laiemalt, kattes lisaks ELiga piirnevatele Ida-Euroopa riikidele ka kaugemal idas ja lõunas paiknevaid regioone, nagu Kaukaasia, Lähis-Ida ja Põhja-Aafrika; pöörab tähelepanu nimetatud poliitika ühilduvusele liidu jätkuvate sammudega, leidmaks Barcelona protsessi kaudu lahendust ka Araabia-Iisraeli konfliktile; rõhutab, et demokraatia ja õigusriik on rahvaste rahumeelse koostöötegemise kõige tähtsamateks eeldusteks;
8. rõhutab ÜRO ülimuslikkust mitmepoolses institutsionaalses raamistikus ning vajadust selle järele, et EL mängiks juhtivat rolli selle asendamatu institutsiooni struktuuride ja võimaluste taaselustamisel; seoses sellega võtab teadmiseks 21. märtsi 2005. aastal ÜRO peasekretärile esitatud raporti nimega "Suuremas vabaduses: arengu, julgeoleku ja kõigile inimõiguste suunas"; tervitab nimetatud raportit – välistamata mis tahes tulevaste üksikasjalike hinnangute andmiseks Euroopa Parlamendi poolt – kui lähtepunkti avatud arutelu jaoks ÜRO reformimiseks, et see oleks valmis vastu astuma 21. sajandi väljakutseteks; soovib ELil ja liikmesriikidel koordineerida oma seisukohad nimetatud arutelude käigus, olles täiel määral teadlikud sellest, et avaliku arvamuse uuringud näitavad jätkuvat toetust ühise välis- ja julgeolekupoliitika ja Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitika senisest tugevama esiletõstmise osas ELi kaudu;
9. rõhutab lisaks vajadust selle järele, et liit mängiks juhtivat rolli koostöös teiste rahvusvaheliste ja piirkondlike organisatsioonidega, mis edendavad rahu ja julgeolekut kogu maailmas; rõhutab eriti OSCEga täieliku koostöö vajadust;
10. rõhutab kindla ja õiglase arenduspoliitika jätkamise tähtsust ELi poolt, et tõhusalt panustada üleüldiselt tunnustatud aastatuhande arengueesmärkidesse;

Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitika hiljutised vahe-eesmärgid

11. märgib viimase kahe aasta jooksul omandatud väärtuslikke kogemusi tsiviil- ja politseimissioonides, sealhulgas: juhtimise ülevõtmine rahvusvahelise politseijõudude üksuse poolt (nüüd ELi politseimissioon) Bosnias ja Hertsegoviinas alates aastast 2003; PROXIMA endise Jugoslaavia Makedoonia Vabariigis ning EUJUST THEMIS Gruusias; tervitab samuti eelolevat Euroopa Liidu politseiteenistuse paigutamist Kongo Demokraatlikku Vabariiki (EUPOL Kinshasa);
12. tunnustab liidu sõjaliste võimaluste laiendamise osas saavutatud märkimisväärset progressi; pöörab samas tähelepanu NATOga kokkulepitud raamistiku Berlin Plus tähtsusele, mis tegi võimalikuks ELi esimese sõjalise missiooni CONCORDIA endise Jugoslaavia Makedoonia Vabariigis ning ALTHEA missiooni Bosnias ja Hertsegoviinas; tunnustab liidu Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitika raamistiku teretulnud paindlikkust, mis tegi võimalikuks ka operatsiooni ARTEMIS Kongo Demokraatlikus Vabariigis;
13. rõhutab ELi kriisivaatluskeskuse (SITCEN) poolt juba antud positiivset panust, kombineerides kogu kättesaadava tsiviil-, sõjaväelise ja diplomaatilise luure veenva taustanalüüsi tagamiseks mis tahes olukorra kohta; soovib liikmesriikidel veelgi intensiivistada teabe jagamist SITCENiga, et põhjendamatult mitte takistada Euroopa julgeolekustrateegias väljendatud ambitsioonide täitumist;
14. rõhutab, et Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitika eriline olemus ja lisaväärtus seisneb tsiviil- ja sõjaliste komponentide kombineerimises, ning märgib ülalmainitud saavutusi silmas pidades, et tulevikus seisab ELi ees üha rohkem väljakutseid leidmaks head ja kohast tasakaalu sõjaliste ja tsiviilkomponentide vahel, et täita Euroopa julgeolekustrateegia eesmärki ja juhendada selle vaimust; on seisukohal, et ALTHEA missioon Bosnias ja Hertsegoviinas pakub selles küsimuses väärtuslikke kogemusi, kuivõrd liit suudab koordineerida oma sõjalisi jõupingutusi praegu käimasolevate tsiviiloperatsioonide ja -programmidega;

Neljapäev, 14. aprill 2005

Progress 2010. aasta põhieesmärgi ja 2008. aasta tsiviilpõhieesmärgi suunas

15. on nõus 17. mail 2004. aastal üldasjade ja välissuhete nõukogu poolt ametlikult vastuvõetud 2010. aasta põhieesmärgis kavandatud eesmärkidega ning kokkuleppega töötada välja 2008. aasta tsiviilpõhieesmärk, mille üldasjade ja välissuhete nõukogu 13. detsembril 2004. aastal heaks kiitis kui vahendi ELi jõudude koondamiseks, et tagada Euroopa julgeolekustrateegia strateegiliste eesmärkide täitmiseks vajalikud võimalused; leiab, et nendele kaalukatele ja ajaga seotud sihtmärkidele tuleks valge raamatu näol konkreetne kuuju anda;

16. sellega seoses tunnistab üldasjade ja välissuhete nõukogu 22. novembri 2004. aasta kohtumisel tehtud edusamme intensiivsete sõjaliste operatsioonide jaoks välja töötatud kiiresti positsioonidele paigutatavate lahinggruppide kontseptsiooni edasise väljaarendamise; pöörab tähelepanu sellele, et nimetatud lahinggruppid tuleb peamiselt komplekteerida ELi kahe ja mitme riigi vaheliste vägede ridadest; pöörab samuti tähelepanu kokkuleppele töötada välja üldasjade ja välissuhete nõukogu poolt heakskiidetud 2008. aasta tsiviilpõhieesmärk ning on rahul selles väljendatud kavatsusega muuta olemasolevad tsiviilinstrumendid laiahaardelisemaks ja tõhusamaks, et erinevate integreeritud üksusi võiks kombineerida territooriumil esinevate teatud vajaduste alusel; tunnistab seega, et edaspidi ületab tsiviilkrisisiohjamine Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitika osana Feiras tegelikult seatud nelja prioriteetse valdkonna piirid (politsei, õigusriik, tsiviilhaldus ja kodanikukaitse);

17. rõhutab, pidades eriti silmas lahinggruppide täieliku operatiivsuse saavutamist aastaks 2007, positsioonidele paigutamise üldise lähenemise tähtsust ning on nimetatud kontekstis rahul Ateena ja Eindhoveni koordineerimiskeskuste panustega sõjaväetranspordi sektorisse;

18. on selles osas samuti rahul sellega, et Euroopa Ülemkogu võttis ametlikult vastu ettepaneku tsiviil/sõjalise raku (Civ/Mil) loomise osas Euroopa Liidu sõjalises staabis; pöörab tähelepanu sellele, et Civ/Mil hakkab mängima eriti olulist rolli kõikide (s.t tsiviil-, sõjaliste ja ühiste tsiviil/sõjaliste) operatsioonide strateegilisel planeerimisel ning – alates aastast 2006 – ELi iseseisvate missioonide operatsioonikeskuse rajamisel juhtudel, kus riiklike peakortereid ei ole ette nähtud; rõhutab veelgi Civ/Mili tähtsust põhimõtete ja mudelite väljatöötamisel tsiviil/sõjalise liidese haldamiseks; tunnistab samas, et mitmed nimetatud põhimõtetest ja mudelistest kooruvad välja praeguste ja tulevaste operatsioonide käigus;

19. juhib ELi tulevaste tsiviil/sõjaliste segamissioonide kavandamise osas tähelepanu raportis "Euroopa inimjulgeoleku doktriin" sisalduvatele ettepanekutele ja ideedele; on selles suhtes lisaks praegustele edusammudele Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitika valdkonnas, nagu Civ/Mili asutamine, mis on kooskõlas nimetatud raporti üldise suunaga, rahul ka tulevikus kavandatava Euroopa vabatahtliku humanitaarabikorpuseloomisega, nagu on sätestatud Euroopa põhiseaduse lepingu artikli III-321 lõikes 5; pöörab samas tähelepanu sellele, et nimetatud artiklis kujutatakse Euroopa vabatahtlikku humanitaarabikorpuset peamiselt ette kui "raamistikku, milles Euroopa noored saaksid liidu humanitaarabiooperatsioonidele ühiselt kaasa aidata"; nõuab seepärast, et nimetatud raamistikku laiendataks või täiendataks täiendava "korpuseloomisega, et ära kasutada oma karjääri tipus olevate või erru läinud professionaalide kogemusi ja teadmisi, et luua pigem Euroopa tsiviilrahuvalvejõududega sarnanev funktsionaalne korpus – nagu Euroopa Parlament seda mitmel puhul ette on pannud;

20. pöörab tähelepanu sellele, et 7. jaanuaril 2005. aastal – osalt välisasjade voliniku poolt esitatud esialgsete ettepanekute alusel – kutsus ka üldasjade ja välissuhete nõukogu oma pädevaid abistavaid organeid ja komisjoni andma hinnangut ELi kriisireageerimisvõime tõstmise ulatusele katastroofiabi osas;

21. soovib nõukogul ja komisjonil garanteerida olemasolevate instrumentide ja võimaluste, samuti uute ettepanekute vastastikune täiendavus ja sidusus, eriti lähedase seose osas konfliktikaitse ja kriisiohjamise vahel; leiab, et mõõdetavat edu selle veel lõpetamata ülesande puhul võib pidada edasimeinekuks, silmas pidades kavandatud Euroopa välisteenistuse asutamist;

22. tervitab mõnede liikmesriikide initsiatiivi asutada Euroopa sandarmeeriajõud ning nende valmisolekuga teha see kättesaadavaks Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitika eesmärkide huvides; rõhutab nimetatud jõudude erilist kasulikkust, tagamaks üleminekut operatsioonide puhtalt sõjalisest faasist kombineeritud või puhtalt tsiviilfaasile;

Neljapäev, 14. aprill 2005

23. rõhutab vajadust töötada Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitikas sisalduva ELi koolituskontseptsiooni tõhusa rakendamise kaudu välja Euroopa julgeolekukultuur, mis suurendab kõikide ELi kriisiohjesse haaratud osalejate koostalitlusvõimet; rõhutab selles kontekstis vajadust asutada Euroopa julgeoleku- ja kaitsekolledž, mis varustab ELi institutsiooni ja liikmesriike väljaõpetatud personaliga, kes on võimeline töötama tõhusalt kõigi Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitika küsimustega; leiab, et nimetatud kolledž peab tuginema põhjendatud organisatorsetele ja rahalistele vahenditele;

24. märgib rahuldustundega kiireid samme, mis on astunud Euroopa Kaitseagentuuri loomisel juba enne Euroopa põhiseaduse lepingu ametlikku vastuvõtmist; pöörab tähelepanu sellele, et lisaks kriisiohje kaitsevõime edasisele arendamisele peaks Euroopa Kaitseagentuuri tegevusest liidule kasu olema ka teadus- ja arenduskulude ratsionaliseerimise tagamisel liikmesriikides ning pikemas perspektiivis aidates anda panust Euroopa relvastusturu loomisele; leiab, et Euroopa Relvastusagentuur peaks pöörama erilist tähelepanu lahinggruppide relvastusele ja varustusele ning peaks tagama nende kokkusobivuse; kutsub prioriteedina lahinggruppide varustamisele uue üldvarustusega; hoiatab samas, et kõik Euroopa Kaitseagentuuri tulevased saavutused sõltuvad suures osas liikmesriikide heast (poliitilisest) tahtest, kutsub tegema kättesaadavaks piisavas koguses eelarvelisi vahendeid, võimaldamaks Euroopa Kaitseagentuuri relvastusealaste initsiatiivide realiseerimist; seoses sellega pöörab täiendavalt tähelepanu sellele, et Euroopa Kaitseagentuuri ei tohi takistada pikaajaliste suutlikkuseesmärkide taotlemisel, mis ulatuvad kaugemale 2010. aasta põhieesmärgist, et liit võiks Euroopa julgeolekustrateegia eesmärkide taotlemisest kasu saada;

25. näeb Euroopa kosmosepoliitikat kui ühte peamistest 21. sajandil ELi ees seisvatest strateegilistest väljakutsetest; pöörab tähelepanu sellele, et telekommunikatsiooni ja luure valdkondades on mitmeid projekte arendatud paralleelselt, vähendades tõhusust ja kasvatades kulusid; kutsub ühendama selliseid projekte nagu näiteks Prantsusmaa satelliidisüsteem Helios ja Saksamaa süsteem SAR-Lupe Euroopa julgeolekualase teadustöö raamistikus;

26. tervitab komisjoni jõupingutusi edendada ELis lähitulevikus julgeolekualast teadustööd; pooldab seetõttu järgmiste teadusuuringute raamprogrammide raames iseseisva Euroopa kaitseuuringuteprogrammi loomist koos kaitseküsimuste jaoks sobivate vahenditega, teemadega ja rahastamismudelitega vastavalt isikuterühma soovitudele; samas osutab riskile dubleerida Euroopa Kaitseagentuuri teadusuuringutealaseid initsiatiive; kutsub komisjoni, nõukogu ja liikmesriike seepärast hoidma lähedasi töösuhteid, et nimetatud riski vältida; soovib sellega seoses tehnoloogial põhinevate teadusuuringute kõrval keskendumist ühiste mudelite loomise ja simulatsioonipädevuse arendamisele, samuti keskendumist võimele analüüsida ähvardustega seonduvat ja kaitsekäsitusi, kasutades seejuures ära vastavaid eelseid;

Suutlikkuse puudujäägid

27. võtab teadmiseks alljärgnevad kolm tõsiste puudujääkide kategooriat, mis võiksid oluliselt kahjustada liidu võimet korraldada tsiviilkriisiohje operatsioone ja peamiselt sõjalisi vahendeid rakendavaid intensiivsete mõõtmega humanitaarsekkumise operatsioone, nagu näiteks Rwanda-sarnaste mõõtmega humanitaarkatastroofide peatamine:

- a) positsioonidele paigutatavate vägede nappus, mis oleks vajalikud vahetuste süsteemi käimashoidmiseks (1/3 positsioonidel, 1/3 õppustel, 1/3 puhkavad) sellistel pikaajalistel / intensiivsetel operatsioonidel;
- b) pideva ulatusliku õhustranspordivõime nappus vägede toimetamiseks välismaale;
- c) positsioonidele paigutatavate juhtimis-, kontrolli- ja sidevõimaluste nappus, samuti luure-, valve- ja vaatlusressursside nappus Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitika ühises raamistikus;

28. märgib, et lahinggruppide pidev arendamine tegeleb suurel määral esimese puudujäägiga; pöörab tähelepanu sellele, et kavandatud transpordilennukite A400 M ehitamine ei lahenda täielikult teist puudujääki, ning soovib võtta kasutusele abinõud puudujäägiga edasiseks tegelemiseks; soovib sellegipoolest, et pöörataks tähelepanu positsioonidele paigutatavate vägede vahetustesüsteemi kehtestamisele; nõuab seda liiki vahetustesüsteemi silmas pidades ühiseid standardeid õppuste osas, näiteks helikopterite puhul; leiab, et teovõimet võiks tõsta ja kulusid vähendada ühise õppustesüsteemi abil; viimasena nimetatud puudujäägi osas

Neljapäev, 14. aprill 2005

soovib tungivalt võtta meetmeid, võimaldamaks ELil teostada sõjaliste jõudude abi nõudvaid missioone, tuginemata NATO-le või mis tahes üksiku liikmesriigi ressurssidele; osutab sellele, et nimetatud meetmed võiksid praktikas tähendada liikmesriikide olemasolevate ressursside ja võimaluste koondamist eesmärgiga rajada Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitika huvides tegutsev kahese kasutusega sidebaas või võrgustik;

29. rõhutab lisaks, et 2010. aasta põhieesmärgi all väljendatud eesmärkidest ja sihtidest ei piisaks intensiivsema iseloomuga või üle aasta kestvate missioonide korraldamiseks; soovib seepärast komisjonil lähedases koostöös nõukoguga esitada valge raamat praktiliste nõuete kohta Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitika ning Euroopa julgeolekustrateegia väljatöötamiseks, et ühtlasi veelgi edendada debatti tulevase Euroopa kaitsestrateegia väljatöötamise osas;

Relvade ekspordi kontroll ja massihävitusrelvade ning kergerehvade kiire leviku pidurdamine

30. tunnustab liidu ühtse välis- ja julgeolekupoliitika raames kõikehaaravat Euroopa strateegia sidusust massihävitusrelvade kiire leviku vastu, mille Euroopa Ülemkogu võttis 2003. aasta detsembris ametlikult vastu koos Euroopa julgeolekustrateegia strateegiliste eesmärkidega; märgib rahuldusega kõrge esindaja isikliku esindaja tehtud tööd selle strateegia III peatüki rakendamisel, nagu on esitatud 2004. aasta detsembris kinnitatud Euroopa Ülemkogu prioriteetide loetelus;

31. nõustub Euroopa julgeolekustrateegiaga, et massihävitusrelvade levik on potentsiaalselt kõige suurem oht meie julgeolekule, ja soovib tungivalt, vastavalt Euroopa julgeolekustrateegia sätetele, et EL kasutaks tema käsutuses olevate vahendite täielikku kogu massihävitusrelvade ohu nurjamiseks, märkides selles küsimuses, et võimalik terrorismi ja massihävitusrelvade kombinatsioon nõuab kohest ja kohast vastutoimet;

32. rõhutab vajadust, et Euroopa Liit võtaks üle initsiatiivi rahvusvahelise relvastuskontrolli režiimi tugevdamiseks ning aitaks seeläbi kaasa rahvusvahelise korra tõhusa mitmepoolsuse tugevdamisele; märgib edasi jõupingutuste koondamise kohta, et ühildada massihävitusrelvade leviku pidurdamise aspekte ELi naabruspoliitikas üldiste strateegiliste eesmärkidega julgeoleku tagamiseks liidu naabruses;

33. tervitab kavatsetavat massihävitusrelvade kiire leviku pidurdamise tingimuste kaasamist kõikidesse tulevastesse partnerlus- ja koostöölepingutesse ELi ja kolmandate riikide vahel, nagu näiteks Tadžikistaniga 11. oktoobril 2004 sõlmitud partnerlus- ja koostöökokkulepe⁽¹⁾, samuti praegu kinnitamist ootav assotsieerumislepingu projekt Süüriaga;

34. tervitab fakti, et ELi läbirääkimiskõnelused Iraani kui piirkondliku võimu esindajaga tuumarelvade leviku ennetamise eesmärgil toimusid ühenduses õiguspäraste majanduslike ja piirkondlike julgeolekuhuvidega; märgib, et selline poliitika on välis- ja julgeolekupoliitika avaldus, mis põhineb rahvusvahelisel õigusel ja mitmepoolsusel rahvusvahelise ühenduse parimaid huvisid silmas pidades; tervitab asjaolu, et ELi ja Ameerika Ühendriikide positsioonid seoses Iraaniga on märgatavalt lähenenud;

35. märgib ära vastastikuse eksperdi hinnangu ELi praegu kasutusel oleva ekspordikontrolli süsteemi kohta; märgib, et peamine tulemus lähtuvalt selle ülevaate esimesest järgust, mis toimus 2004. aasta kevadel, oli liikmesriikide vajadus võtta nii kollektiivselt (s.t EL) kui ka individuaalselt vastu ennetavam lähenemine ekspordi kontrollimiseks mitmeotstarbeliste nimetuste osas; soovib liikmesriikidele nende tulemuste põhjal viivitamatut soovitude järgimist ning selles valdkonnas suurema kasu ammutamist SITCENist, samuti ka teabevahetuse baasist üldiselt; tervitab ELi jõupingutusi niipalju kui võimalik ELi ühtse positsiooni koordineerimisel ja organiseerimisel mitmesuguste ekspordikontrolli režiimide raamides, ja tervitab edaspidiseid ELi jõupingutusi uute liikmesriikide lülitamiseks erinevatesse ekspordikontrolli režiimidesse;

36. märgib olemasolevaid praktilisi raskusi strateegia rakendamisel massihävitusrelvade leviku vastu, eriti mitmesuguste algallikate ja menetluste tõttu, mille kaudu tuleb eelarvevahendeid mobiliseerida; soovib tungivalt nõukogul ja komisjonil koos Euroopa Parlamendiga arendada dialoogi nende menetluste kiirendamiseks ja lihtsustamiseks koos väljavaatega vastu võtta selliseid muudatusi asjakohases, uues finantsvahendite raamistikus eelarveperioodiks aastatel 2007–2013;

⁽¹⁾ ELT L 340, 16.11.2004, lk 21.

Neljapäev, 14. aprill 2005

37. rõhutab vajadust edaspidi karmistada ELi eeskirju relvade ekspordi korraldamisel, samuti vajadust suurendada ELi kaasabi väike- ja kergereelvade leviku pidurdamiseks, eriti rahvusvahelise relvakaubanduse lepingu kehtestamise teel;

38. kutsub tuumarelva leviku tõkestamise lepingus määratletud tuumariike, eriti Ameerika Ühendriike, Hiinat ja Venemaad, pidades silmas terrorismi ja massihävitusrelvade leviku kontrolli alt väljuvat ohtu, üles vaatama oma tuumapoliitika tuumarelva leviku tõkestamise lepingu vaimus üle; avaldab seetõttu kahetsust seoses Ameerika Ühendriikide administratsiooni püüdlustega viimasel neljal aastal edendada uute tuumarelvade uurimist ja arendamist ning tema tõrjuva suhtumisega üldise tuumakatsetuste keelustamise lepingu ratifitseerimisse; on mures seoses Venemaa ebapiisavate jõupingutustega oma tuumavarude kaitsmisel; väljendab rahutust seoses sellega, et Hiina on suurendanud tunduvalt (12,6%) sõjalisi kulutusi, moderniseerinud ulatuslikult oma tuumarelvajõude ja suurendanud moodsate relvatehnoloogiate importi;

Eelarvelised väljakutsed

39. märgib, et suurim oht Euroopa julgeolekustrateegia sidususele ja edukusele on võimalike piisavate eelarveressursside puudus, mida saaks kasutada kõigi ELi poliitikate ja vahendite puhul; märgib sellega seoses ELi abiprogrammide erilist tähtsust ja nende olulist kaasabi ennetavale mõistvale lähenemisele, mis on samuti väljendatud Euroopa julgeolekustrateegias; nõuab, et seda punkti peetaks meeles praeguste läbirääkimiste käigus tulevase finantsperspektiivi üle aastateks 2007–2013;

40. märgib lisaks, et Euroopa julgeolekustrateegia tõhusus, aga eriti Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitika sõltub suurel määral liikmesriikide kulutustest väljaspool ELi raamistikku; soovib sellega seoses, esiteks, mõistlikumat ja efektiivsemat kaitsetarbeliste riiklike kulude kasutamist, mida võidakse mõnedes liikmesriikides saavutada näiteks kiirema nüüdisajastamise ja vägede struktuuri muutmise teel, ning teiseks, mehhanismi kehtestamise teel liikmesriigi sisemajanduse kogutoodangu proportsiooni hindamiseks kaitsekulustele; soovib liikmesriikidel tungivalt teha seetõttu koostööd Euroopa Kaitseagentuuriga;

41. nendib kahetsusega, et Euroopa põhiseaduse lepingu artikkel III-313 on säilitanud topelteelarve *status quo* ühise välis- ja julgeolekupoliitika operatsioonideks; jälgib nõukogu jõupingutusi, et kindlustada mehhanismi (ATHENA) suuremat läbipaistvust, mille abil tavalised militaartegevusega seotud või kaitsetarbelised kulutused peavad olema hallatavad väljaspool liidu eelarvet⁽¹⁾; rõhutab sellest hoolimata kindlat seisukohta, et jätkuv finantside lahutamine üldisteks tsiviiltegevusega seotud kulutusteks liidu eelarves nendest finantsidest, mis lähevad militaar- ja kaitsekulusteks väljaspool ELi eelarvet, on järjest vähem põhjendatud, arvestades, et ühise välis- ja julgeolekupoliitika raames toimuvad missioonid on üha rohkem oma loomult segunenud, kui on tunnistanud tsiviil/militaarsüsteemi asutused;

42. rõhutab sellega seoses põhiprobleeme, mida praegused hankemenetlused tekitavad Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitika kiire tegutsemise organiseerimise osas; seepärast soovib nõukogul ja komisjonil tungivalt niipea kui võimalik teha nende põhjalik analüüs, mis puudutab erimenetlusi või erandeid tulevastes Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitika meetmetes ja tegevuses finantsmääruse⁽²⁾ raames;

Atlandiülesed suhted

43. märgib olulist kooskõla ülemaailmse ohu hindamisel, mis on esitatud mõlemas, nii Euroopa julgeolekustrateegias kui ka Ameerika Ühendriikide riiklikus julgeolekustrateegias; on seisukohal, et seda kooskõla peaks vaatlema kui põhja, millele mõlemad, nii EL kui ka Ameerika Ühendriigid võivad taas luua võrdsete partnerite dialoogi ühtse arusaama tagamiseks teatud asjakohaste küsimuste lahendamisel, nagu sõjajõudude volitused ja nende kasutamine vastavalt ÜRO hartale ja selle õigusliku osa vastavatele sätetele ning atlandiülese julgeolekukoostöö üldiseks taaselustamiseks;

⁽¹⁾ Nõukogu 23. veebruari 2004. aasta otsus 2004/197/ÜVJP, millega luuakse mehhanism Euroopa Liidu sõjalise või kaitsetähtsusega operatsioonide ühiste kulude rahastamise haldamiseks (ELT L 63, 28.2.2004, lk 68).

⁽²⁾ Nõukogu 25. juuni 2002. aasta määrus (EÜ, Euratom) nr 1605/2002, mis käsitleb Euroopa ühenduste üldeelarve suhtes kohaldatavat finantsmäärust (EÜT L 248, 16.9.2002, lk 1).

Neljapäev, 14. aprill 2005

44. rõhutab, et atlandiülese julgeolekudialoogi põhielement peab olema keskendunud teistele rahvusvahelistele organisatsioonidele, nagu Euroopa julgeoleku- ja koostööorganisatsioonile (OSCE) ja eriti Aafrika Liidule, andmaks neile võimalusi teha omapoolset kaastööd ülemaailmse julgeoleku tagamiseks; rõhutab selles osas mitmesuguste mitteametlike struktuuride kasulikkust, nagu näiteks "nelik" püsiva lahenduse saavutamisel Iisraeli-Palestiina konfliktis;

45. väljendab soovi tugevamaks koostööks Ameerika Ühendriikidega terrorismi kasvu ja terrorismivastase võitluse alal; soovib sellest hoolimata tungivalt, et EL ja Ameerika Ühendriigid jätkaksid oma positiivset dialoogi selles valdkonnas ja jälgiksid edasises koostöös täielikult tegevusplaani, nagu seda on kajastatud ELi-USA terrorismivastase võitluse ja massihävitusrelvade leviku pidurdamise deklaratsioonis, mis on vastu võetud ELi-USA tippkohtumisel 26. juunil 2004; arvab, et neid punkte peaks käsitlema kõikide ELi-USA vastavate julgeolekupoliitika kohtumiste kontekstis;

NATO

46. märgib paljude liikmesriikide jätkuvat tunnustust NATO-le kui nende julgeoleku nurgakivile võimaliku sõjalise agressiooni tekkimise puhul; avaldab seisukohta, et koostöö ja vastastikune täiendavus peaksid olema peamised elemendid, millele on rajatud ELi/NATO suhted; teeb ettepaneku aruteludeks sellel teemal, võttes arvesse iga organisatsiooni erinevat iseloomu, mis puudutab riikide panuse NATO reageerimisjõudusesse ja ELi kaitsepoliitiliste peaesmärkide täiustatud koordineerimist, et vältida mis tahes dubleerimist; soovib tungivalt liikmesriikidel oma vägede reformimise jätkamist eesmärgiga muuta väed kergemini positsioonidele paigutatavateks, transporditavateks ja jätkusuutlikeks; märgib selles osas, et lähitulevikus jätkab enamik liikmesriike samade üksuste saatmist mõlema organisatsiooni, nii NATO kui ka ELi käsutusse vajalike oskuste ja võimetega üksuste puudumise tõttu; nõuab liikmesriikidelt kasutusvalmis vägede reservi moodustamise laiendamist nii, et tulevikus saaksid nii NATO kui ka ELi tegevusvajadused kiiresti rahuldatud;

47. märgib, et praeguseid probleeme, mis kahetsusväärset raskendavad ELi sõjalise komisjoni ja NATO vahelist koostööd, võidakse kiiresti lahendada asjaosaliste otsusetegijate poliitilise hea tahte ülesnäitamise teel;

48. kutsub Türgit looma NATO kontekstis tingimusi, edendamaks paremat koostööd, mis on kiiresti vaja sisse seada ELi sõjalise komisjoni ja NATO vastavate ametiorganite vahel;

49. julgustab Euroopa Kaitseagentuuri uurima võimalusi relvastuskoostööks NATOga ja andma selgesõnaliselt võimalust selliseks koostööks halduslepingu raamis, mis allkirjastatakse ettenähtud ajal nende kahe vahel, nagu näeb ette nõukogu ühismeetme 2004/551/ÜVJP (Euroopa Kaitseagentuuri loomise kohta) ⁽¹⁾ artikkel 25;

50. märgib teatavate NATO ja ELi programmide ja poliitikate täiendavat iseloomu (NATO – partnerlus rahu nimel ja Istanbuli koostööinitsiatiiv ja Vahemere dialoog, EL – naabruspoliitika ja Barcelona protsess); julgustab mõlemaid pooli välja selgitama, kuidas need programmid ja poliitikad võiksid mõjusamalt sobida üksteise vastastikuseks tugevdamiseks;

Riigi julgeolek ja terrorismivastane võitlus

51. täheldab, et Euroopajulgeolekustrateegia pöörab märkimisväärset tähelepanu traditsiooniliste arusaamade sulatamiseks endistest staatilistest sise- ja välisjulgeoleku piiridest; märgib siiski Euroopa julgeolekustrateegia sisuvaesust kahe, selgelt ohtudele suunatud arusaama ühendamisel; on sellest hoolimata teadlik, vaatamata kontseptuaalsetele lünkadele, nõukogu, komisjoni ja liikmesriikide paljudest ja mitmesugustest jõupingutustest sise- ja välisasjade valdkonnas;

52. märgib terrorismi ennetamise, tagajärgede juhtimise ja oluliste infrastruktuuride kaitsega seoses komisjoni poolt esitatud ettepanekuid süsteemi ARGUS loomiseks, mis oleks võimeline edastama teavet ja koordineerima tegevuse reageeringut ja selle võimalikku liitmist mõlema, nii kriisikeskuse kui ka häirevõrgustikuga (CIWIN) oluliste ELi infrastruktuuride kaitseks;

⁽¹⁾ ELT L 245, 17.7.2004, lk 17.

Neljapäev, 14. aprill 2005

53. märgib sellega seoses Euroopa Ülemkogu 4.–5. novembril 2004. aasta “Haagi programmi” üleskutset nõukogule ja komisjonile seada riikide pädevust täielikult austades sisse terviklikud ja koordineeritud ELi kriisijuhtimise korraldused piiriülese mõjuga kriiside lahendamiseks ELi piirides, mida tuleb rakendada hiljemalt alates 1. juuliks 2006;

54. tervitab ülalnimetatud ettepanekute ja üleskutsete alusel lõpetatud või alustatud tööd, samuti rida teisi meetmeid ja ettepanekuid, mis traditsiooniliselt moodustavad riigi sisepoliitika osa; sellega seoses tervitab ka SITCENi erilist osa riski hindamisel ja analüüsimisel seoses terroristide potentsiaalsete eesmärkidega; kutsub sellega seoses üles piiramatule koostööle riikide kaitseministeeriumide kõikide luureosakondade vahel, et luua SITCENi raames vastav võime;

55. tervitab eelkõige eesmärgi piiriülese luure- ja julgeolekuteenistuste teabe vahetamiseks vastavalt Haagi programmis sätestatud kasutatavuse põhimõtetele – kui see puudutab tulevast õiguskaitsega seotud teabevahetust – põhimõtet, mille abil, võttes arvesse nende teenistuste meetodite erilist olemust (sealhulgas vajadus kaitsta teabe kogumise menetlust, teabeallikaid ja pärast andmevahetust nende jätkuv konfidentsiaalsus), peab ühes liikmesriigis teenistusele kättesaadav teave olema tehtud kättesaadavaks teise liikmesriigi vastavatele teenistustele;

56. mis puudutab sisejulgeolekupoliitikat, on sügavalt mures 2001. aasta oktoobris vastu võetud kõikide terrorismivastases originaalplaanis loetletud nõuetele vastavate meetmete ja vahendite ebaadekvaatse rakendamise üle liikmesriikides;

57. märgib ära ELi kõrge esindaja poolt Euroopa Ülemkogule 16.–17. detsembril 2004 esitatud raportit terrorismivastase võitluse ühendamiseks ELi välissuhete poliitikaga; märgib selle raporti järeldust, et 2010. aasta kaitsepoliitiliste peaesmärkide ja 2008. aasta tsiviiltegevuse peaesmärkide kontekstis peaksid võimed olema kohandatud mitmesuguste terrorismiohtude stsenaariumi nõuetele, kaasa arvatud võimalik tegutsemine solidaarsusklausli järgi (põhiseaduse artikkel I-43);

58. kutsub üles uue naabruspoliitika raames ja ka üldiselt ELi välissuhete kontekstis laiendatud poliitilisele dialoogile terrorismi küsimustes kolmandate riikidega, käsitlemaks mitte ainult vajadusi nende piiramatuks koostööks rahvusvaheliste ja piirkondlike organisatsioonidega, vaid ka terrorismivastase võitluse klausli rakendamist lepingutes kolmandate riikidega, kus on tõendeid terrorismiohust või terroristide teatud tegevustest;

59. tunneb siiski muret – tunnustades siiani tehtud tööd sise- ja välisasjade vahele piiri tõmbamiseks – selle töö sidususe ja koordineerimise üle, eriti selle üle kui palju võetakse arvesse demokraatlikke vabadusi ja õigusriigi põhimõtet; ohutab seetõttu oma välisasjade komisjoni ja kodanike õiguste, justiits- ja siseasjade komisjoni leidma vastavaid menetlusi, et valmistada selle teema kohta ette soovitusi nii nõukogule kui ka komisjonile esitamiseks, et kontrollida mitte ainult sellise töö sidusust ja koostööd, vaid ka tagada, et kodanike ja organisatsioonide nii kodaniku- kui ka poliitilised õigused ei oleks mingil viisil kahjustatud ja seega, kus vajalik, esitada soovitusi Euroopa Parlamendi vastavatele komisjonidele edastamiseks mõlemale, nii nõukogule kui ka komisjonile;

Välisteenistus

60. tervitab Euroopa põhiseaduse lepingut kui tähtsat alust, mis püüdleb Euroopa julgeolekustrateegia poole ning selle edasisele arengule; leiab, et uue välisteenistuse loomine on eluliselt tähtis vahend välistegevuse organiseerimiseks ühtse välis- ja julgeolekupoliitika järgi ning seetõttu ka Euroopa julgeolekustrateegia jaoks; rõhutab, et tõhus Euroopa julgeolekustrateegia peab täiel määral kasutama oma tegevuses diplomaatilisi võimeid (s.t ELi välisminister ja Euroopa Liidu välisteenistus (artikkel I-28 ja artikli III-296 lõige 3) ja kui vajalik, ka sõjalist võimekust (s.t alaline struktureeritud koostöö liikmesriikide vahel kõige nõudlikumate missioonide täitmiseks, mis nõuab kõrgemat sõjalist võimekust (artikli I-41 lõige 6, III-312 ja protokoll));

Neljapäev, 14. aprill 2005

61. soovib tungivalt nõukogul ja komisjonil viivitamatult võtta vajalikke samme, ühendamaks oma tegevust koostöö vaimus enne Euroopa põhiseaduse lepingu lõplikku ratifitseerimist; rõhutab, et Euroopa Parlament püüab neid samme hinnata positiivsel ja konstruktiivsel viisil ning otsustab kõikide tegevusettepanekute ja meetmete üle üleminekuperioodil pigem kvaliteedi kui nende päritolu põhjal, väljavaatega luua funktsioneeriv ja tõhus Euroopa Liidu välisteenus; rõhutab, et Euroopa Parlament otsustab samuti nende jõupingutuste üle selles valguses, kas nad respektierivad põhiseaduses väljendatud poliitilist taht sönastada ühtne poliitika nii, et Euroopa saaks maailmas kõnelda ühel häälel;

*
* *
* *

62. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, liikmesriikide parlamentidele, ÜRO peasekretärile, NATO ja OSCE peasekretärile ja Euroopa Nõukogu peasekretärile.

P6_TA(2005)0134

Doping spordis

Euroopa Parlamendi resolutsioon, mis käsitleb võitlust dopingu kasutamise vastu spordis

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Amsterdami lepingule lisatud deklaratsiooni nr 29 spordi kohta ning Euroopa põhiseaduse lepingu artiklit III-282;
 - võttes arvesse oma 7. septembri 2000. aasta resolutsiooni komisjoni teatise kohta, mis käsitleb ühenduse tugiplaani võitluseks dopingu kasutamise vastu spordis ⁽¹⁾;
 - võttes arvesse nõukogu ja nõukogu raames kokku tulnud liikmesriikide valitsuste esindajate 4. detsembri 2000. aasta lõppjärelausi dopingu vastu võitlemise kohta ⁽²⁾;
 - võttes arvesse oma 7. septembri 2000. aasta resolutsiooni komisjoni aruande kohta Euroopa Ülemkogule, mis käsitleb olemasolevate spordistruktuuride kaitset ja spordi ühiskondliku funktsiooni säilitamist ühenduse raames (Helsingi aruanne spordi kohta) ⁽³⁾;
 - võttes arvesse 5. märtsil 2003. aastal Kopenhaagenis vastu võetud ülemaailmset dopinguvastast koodeksi;
 - võttes arvesse 29. novembril 2004. aastal toimunud kultuuri- ja hariduskomisjoni avalikku kuulamist teemal "Dopingu kasutamine spordis: takistus sportlasikkuse ideaali saavutamisel";
 - võttes arvesse kodukorra artikli 108 lõiget 5;
- A. arvestades, et 2004. aastal Ateenas toimunud olümpiamängudel avastatud dopingujuhtumite arv näitas taas, et dopingu kasutamine spordis on kahjuks endiselt tegelikkus, mille vastu tuleb võidelda;
- B. arvestades, et rahvatervis ja alaealiste kaitse on Euroopa Liidu prioriteetid;
- C. arvestades, et dopingu näol on tegemist tõelise rahvatervisese probleemiga, mis puudutab kõiki spordiga seotud inimesi, sealhulgas noori ja amatööre, kes omandavad keelatud aineid näiteks tervisekeskustes ning üha sagedamini ka Interneti vahendusel;
- D. arvestades, et Euroopa aasta "Haridus spordi kaudu" edule peaks järgnema Euroopa Liidu tegevus spordis dopingu kasutamise kõikide aspektide vastu võitlemiseks;

⁽¹⁾ EÜT C 135, 7.5.2001, lk 270.

⁽²⁾ EÜT C 356, 12.12.2000, lk 1.

⁽³⁾ EÜT C 135, 7.5.2001, lk 274.